

DAVANT LES VIOLÈNCIES MASCLISTES: AUTOORGANITZACIÓ FEMINISTA

Des de "[Novembre Feminista](#)" de [Ca la Dona](#) i amb el suport de moltes altres organitzacions feministes i moviments socials, recolzem totes les iniciatives i accions que s'estan fent als nostres carrers, barris, pobles, ciutats com a resposta a totes les violències masclistes. I és per aquest motiu que:

Volem expressar el nostre més enèrgic rebuig davant les violències masclistes i les seves diverses expressions, que continuen imparables i que ens colpegen la vida a totes.

Les violències sexuals, l'assetjament; els feminicidis: Ja siguin a casa, al carrer, a l'escola, a la feina, a internet, a les institucions, o en grups religiosos, socials, polítics; NO són fets aïllats; sinó que responen a un mandat patriarcal, basat en les desiguals relacions de poder existents.

Totes **les dones, les lesbianes i trans** han de veure reconeguts tots els seus drets i els han de poder exercir plenament.

Els violadors, assetjadors, agressors i assassins, són homes corrents i el que els determina a actuar; no és el seu origen, procedència, classe social, o de quina sigui la seva relació amb les dones; **cal analitzar i buscar les arrels de la violència masclista, com a conquesta i forma de dominació, des de la perspectiva d'apropiació del cos i de la vida de les dones, les lesbianes i les trans per part dels homes.**

Cal tenir en compte també, que **les violències patriarcal ens afecten a totes –dones, lesbianes i trans –** però de forma diferent i amb un impacte incrementat, en funció de múltiples factors: racisme, estatus migratori, edat, situació socioeconòmica i familiar; treball assalariat, treball de la llar, treball sexual, maternitat, no-maternitat, diversitat funcional física, psíquica o sensorial, orientació sexual, identitat o expressió de gènere, entre d'altres.

Si es nega aquesta diversitat i el seu impacte, esdevenen invisibles les seves necessitats específiques davant les violències, tant pel que fa a les respostes, com a les mesures que permeten prevenir-les.

Exigim derogar les lleis que atempten contra els drets de les dones i generen violència institucional, com la llei d'estrangeria de manera que totes les dones, les lesbianes i trans migrades, tinguin garantits els seus drets socials, a la salut, al treball a l'habitatge; condicions bàsiques perquè puguin sortir de relacions abusives i que es garanteixi la seva seguretat jurídica i protecció quan denunciïn violències masclistes.

Volem compartir la nostra indignació per les respostes que es donen des de les institucions públiques, tant a nivell estatal, autonòmic o local.

Denunciem els sistemàtics incompliments de les seves obligacions, en relació a la prevenció i a l'educació. Les retallades, la insuficiència dels recursos existents, la manca de circuits de suport integral a les víctimes de les violències i la formació de professionals. El persistent biaix patriarcal de

la justícia; la insistència de determinats grups polítics a negar les violències masclistes, que fins i tot arriba al control i persecució de les treballadores que donen atenció a dones supervivents.

Exigim la responsabilitat política que posi l'accent en la prevenció de les violències i la recuperació de les dones, les lesbianes i trans que les han viscudes.

De vegades les violències masclistes i el rebuig social que generen són utilitzades per a enfortir discursos i polítiques merament policials i punitives.

Aquestes mesures no serveixen si no es complementen **amb accions per una educació afectiva i sexual que posi el focus en canviar el model de masculinitat imperant**, que inclogui, sense estereotips, les diversitats sexuals i les diferents identitats i expressions de gènere.

Cal formar els nens, les nenes, adolescents i joves contra les masculinitats violentes, possessives i dominants. Excloent els tòpics de l'amor tòxic-romàntic.

Cal fer possible el desenvolupament de tot el nostre potencial personal.

Aquesta **prevenció ha d'incloure mesures dirigides als homes**: en relació a l'expressió de les emocions, basades en el reconeixement personal, en l'empatia, l'afectivitat, i el control. **Denunciem** també la manca d'una adequada protecció a la integritat personal i la llibertat d'expressió davant els **atacs masclistes en els espais virtuals**, que tenen per objectiu anular la participació socio-política de les dones, les lesbianes i trans, i que són una forma més de violència patriarcal.

En les violències masclistes, els mitjans de comunicació hi tenen una important responsabilitat social, responsabilitat que obliden quan presenten la informació sobre aquestes violències de manera irresponsable, esbiaixada, i insuficient des de la morbositat, el sensacionalisme i sense aprofundir en les seves arrels ni en la forma d'abordar-les.

Denunciem que sovint els mitjans estigmatitzen determinats agressors; veiem com els homes blancs, occidentals i amb poder socioeconòmic, polític, militar o religiós gaudeixen de la impunitat que els dona la seva posició i **com estigmatitzen també les dones agredides pel seu origen o procedència**, mentre que minimitzen o fins i tot silencien, les violències sexuals exercides durant anys dins d'institucions, com ara **l'església catòlica**.

Així mateix, **exigim** un sistema de suport integral i de justícia **que posi en el centre les necessitats de les dones, les lesbianes i trans que han viscut violències masclistes i per a la seva recuperació**.

No callarem i continuarem denunciant i expressant el nostre rebuig a un sistema judicial inoperant, que revictimitza i fins i tot criminalitza a les dones, i les **decisions judicials que neguen sistemàticament, la gravetat de les violències masclistes**.

Cridem ben fort que la justícia és patriarcal i no callarem fins aconseguir canviar-la.

L'actual sistema patriarcal de justícia i la violència dels cossos policials, criminalitzen qualsevol persona que sigui dissident o desobedient agreujant-se en el cas de les dones, les lesbianes i trans, saltant-se la presumpció d'innocència, perquè ens volen submises i obedients tal com ho estem vivint aquests darrers mesos a Catalunya on seguim compromeses en la defensa de la democràcia i les llibertats.

Cridem ben fort: “No a la llei Mordassa”, “Llibertat per les preses polítiques i per totes les dones injustament preses; les encausades i les represaliades”.

Dones lliures en territoris lliures!

Els moviments feministes, amb les seves diversitats des de fa anys, (no sense grans dificultats,) **treballem per fer visible aquesta violència estructural.**

No només ens hem manifestat als carrers, sinó que també sempre ens hem esforçat sempre a presentar propostes feministes per al seu abordatge integral, a donar respostes, a crear nous espais, a crear xarxes de suport i de informació.

Manifestem el nostre rebuig a les recomanacions “d'una política de la por vers les dones i la seva seguretat”, com si es tractés d'un estat d'emergència.

Estem en un moment d'autodefensa, d'autoorganització i alerta feminista davant d'aquestes violències.

Les grans manifestacions dels últims: **25 de novembre i 8 de març.**

I la capacitat de resposta al carrer, sempre que hi ha una situació de violència masclista, ens dona la mesura del grau d'apoderament de les dones i del seu exercici de les llibertats.

Ens manifestem a favor de l'autoorganització i l'autodefensa feminista per contrarestar el “missatge de la por”, que ens volen inculcar.

Perquè ens voldrien, una altra vegada, submises i tancades en l'àmbit privat.

Hem decidit que mai més no ens sentirem culpables ni avergonyides per les—violències rebudes. Som moltes soscant, denunciant i lluitant per **canviar aquest ordre patriarcal, capitalista, racista i colonial.**

Ens mantindrem sempre juntes: amb les amigues, germanes, mares, filles, amants, també amb les companyes de classe, de feina, del vagó al tren, amb les veïnes del poble, o del barri, creant nous vincles de complicitats.

VOLEM EXPRESSAR també la nostra solidaritat i suport a les dones que en aquests moments lluiten per la defensa dels seus drets i els dels seus pobles; per una vida digna de ser viscuda a Rojava, a l'Equador, a Xile, al Líban, a Haití, a Algèria, a Palestina ...

Aquest 25 de Novembre és una resposta, contundent, a les violències!.

**Juntes i valentes, fem una xarxa sòlida de sororitat global!
Volem caminar tranquil·les de nit i de dia!
Totes juntes som i serem més fortes!
La nostra força és l'autoorganització i l'autodefensa feminista!
La nostra complicitat és la nostra millor estratègia!**

Barcelona 25 de novembre de 2019